

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3. egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, október 27. 1872. 44 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p><i>Szerkesztői iroda:</i> Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
--	---	---	---	---

A katona-faköponyeg.

(Hegedűszóban szép mese.)

Mégtörtént az Budavárban
Hogy volt egyszer kutyavásár,
Mégtörtént az mostanában —
Hogy a magyar . . no egyszer már
Ur volt saját udvarában.

Csináltatott önpénzéből
Egy katona köponyegét,
De csak fából és nem rézből,
Mert ennyit már még sem tehet
A saját emberségéből.

Na, még azt is megteheté:
Hogy a köponyegét szépen
Nemzeti színre festeté;
Hanem aztán e volt épen —
Melylyel magát mattá tevé.

Mert e tény a sógorának
Sehogy sem vala inyére,
És boszus haragra lázadt
Hogy nem sárgafeketére
Festeté azt a faházat.

Sőt mi több . . az ebanyája!
— Ezt már talán el se hinnéd —
Azt mondá: hogy cserepárja
Rebellisnek hármás színét . .
Még quótáért sem strázsálja.

Tyü! de így az államkasszát,
— Melyben pedig különben sincs
Egyéb mint státus-adóság —
E féltékenyen őrzött kincs,
A tolvajok ellophatják.

Lenni örnek, vagy nem lenni?
E kérdés várt feleletet,
Mit lehetett vón' mást tenni?
Mint azt a faköponyegét . .
Szépen s v a r z g e l b r e festeni.

Most már aztán szent a béke,
Mert ama nagy sárgaháznál —
A sógornak büszkesége
Tátott száju cserepár áll . .
S mesémnek im itt a vége.

Ludas Matyi.

Kelemen András levele

Gr. Andrássy Gyula ö kegyelmességéhez.

Kegyelmes uram!

Sok mindenféle história történt azóta nagy Magyarország, mióta kegyelmedet az isten az alkotmányos uborkafára felsegitette.

Nagyon jól tudja kegyelmed, hogy ezekkel a furcsa históriákkal nem mindnyájan vagyunk megelégedve.

Az ember nem így hitte volna jónak kikerekíteni Magyarországot, mint a miként azt kegyelmedek, azokkal a tokos németekkel, odament Bécsben kifundálták.

Hanem már meg van!

Usztatnak kegyelmedek bennünket, mint a gyapjas birkát, s mi elszokva apáink régi természetétől, nem tekintjük a kegyelmedek hátát Bizánc kapujának, hogy azt Botondként tizenhét ágra szóló buzogányunkal eldöngessük.

A szelidséget prédikálják kegyelmedek, s mi hallgatva kegyelmedekre, felvettük nagy illendőséggel a szelid erkölcsöket.

Nem bántunk senkit, pedig forr gyomrukból a tűz, miként az Aetna.

Hogy hasznát vesszük e ezen kegyelmedek evangéliumi tautásának, én alig hiszem, mert most már sokkal nagyobb imposztorok az emberek, mintsem hogy azokat türelem és jézusi szelidséggel a jó utra téríthetnék.

Igy mindig csak a jók feszítettnek meg, a latrok pedig kapják az élet koronáját.

Csodálkoztam is, hogy kegyelmed mint okos ember, a mellett világra szóló diplomata, át nem látja kétféjű sasnak is beillő éles szemeivel, ezeket a furcsa állapotokat, s nem iparkodik úgy vezetni a dolgok rendjét és sorját, hogy ez által a zugolódó nemzet megnyugtattassék.

Higye meg kegyelmed, hogy nem jó dolog az, mikor mi egymással farkas szemet nézünk.

Azt mondják ugyan sokan, hogy kegyelmed nagy mester, s hogy végre is, végén pattan az ostor.

Pattanjon bár a végén kegyelmednek, én meg hiszem, hogy kegyelmed valami nagy dolgokat fundál agyába, hanem végre is ez az usztatás mégis sok, s a jövőnek aranyos napjaiért, a kegyelmedek atyai dressurája alatt bőrünk aligha eleget nem izzadt.

Gondolja meg kegyelmed, ha kegyelmed is úgy be volna fogva az igába, mint mi, szegény földmives osztály, valjon megszalutálna e kegyelmed jó kedvvel, annak a kétféjű sasnak a portréját!?

Hanem kegyelmed könnyen lógazza a lábait ott a bécsi promenádék lócáin.

Azt gondolja ebbeli állapotjában, hogy most már a jó türelmes magyar nemzetet, bevitte kegyelmed az ígéret földébe s nincs egyéb hátra, minthogy e miatti

örömében mi is tartzkodás nélkül járjuk el a kállai kettőst.

Nem élünk vele uram!

Lehetetlen ugyan megtagadni kegyelmedtől azt az érdemet, hogy valami jót is nem mivel volna honatyai pályáján — mint Madarász urunk mondaná, — hanem lehetetlen azt is el nem mondanunk, hogy vannak kegyelmednek olyan rossz bogarai is, a melyekkel nemcsak hogy megelégedve nem vagyunk, hanem a melyek miatt mérgünkben még a haja szála is feláll.

Ilyen a többi közt az a Lónyai bogár . . .

Hogy mennyire rágódik ez a ronda féreg a mi életünk gyökeres fáján, azt, úgy hisszük, olyan éles szemű uri embernek, mint kegyelmed, fölösleges dolog elmondanunk, láthatja azt kegyelmed minden nap, minden órában, ha csak abban a jó bécsi bódító ájterben kegyelmed is, mint egy murmutér, el nem aludt.

Ha így van, — miserere nobis!

Ha pedig nem így van, kegyelmed hatalmas mint Allah! s akkor méltányolja már egyszer valahára, a jámbor igazhívő muzulmánoknak ama kérését, hogy „de szabadíts meg minket a gonosztól” . .

Kelemen András,
telkes gazda.

Errare humanum est.

Még ez előtt csak egy hóval

Kerkápoli nagy hűhóval

Beszélé az országházban:

Hogy a jövő évi budget

Pénzügyünkre árnyat nem vet,

S csak pár millió hiány van.

Kerkápoli ezermester

Ép azért pénzügyminiszter

Hogy fillenthessen egy picit: . .

Mert mint mutatják a jelek

Huszonnyolc millió helyett

Hetvenöt lesz a . . deficit.

S miképp fogja igazolni

Exposéját Kerkápoli?

Előre megmondhatom ezt.

Biz a jövő évi budget

Pár milljóval több azért lett:

Mert . . errare humanum est.

Ma nekem, holnap neked.

Midőn III-ik Napoleon 1852-ki államcsinját végrehajtá, a legbefolyásosabb franciákat — kikről gyaníthatá, hogy nem fognak hűséges mamelukjai lenni, mind elfogatá.

A befogottak közt volt Thiers is, kit aztán Franciaországból száműzetett.

III-ik Napoleon megbuktával, Thiers választatván a francia köztársaság elnökévé, legközelebb ugyadta vissza a kölcsönt, hogy Napoleon Jeromos herceget kiutasítá Franciaországból, mely parancsnak a herceg nem akarván engedelmeskedni, csendőrökkel viteté ki a határszéltre.

Hijába! Thiers is tudja azt a diák közmondást: vicem pro vice, s hol fel a kerék a talpával, hol le.

* * *

Egyik varju a másiknak nem vágja ki szemét.

Fráter Pál nógrádi tanfelügyelő ur ellen — kiről azt pletykálta a fáma, hogy az oskolák felszerelésére átvett pénzeket elferblizte, a közoktatásügyi miniszter vizsgálatot rendelt el, s a vizsgálat eszközlésével Szász Károly tanfelügyelőt bizta meg.

Majd meglátjuk, hogy a miniszter nem bizta-e ebre a hájat? s a vizsgálat oda üt e ki, hogy azt mondja Tréfort: de Fráter! csak geh' fort.

* * *

Csak azért is dongó.

Az már régi dolog, hogy a katonai mosódát a vízvezetéki szűrő csövek közelében akarták felállítani s Pest városa hivatalos közegeit, kik e munkát meg akarák gátolni, katonásan meg is ugrasztották.

A mosóda ügye aztán még a képviselőházban is szőnyegre.. az az hogy pokrócra került s Lónyai miniszterelnök ugyancsak köpte a markát, hogy majd megmutatja ő annak a Kujon generálisnak, hogy ki az ur Magyarországon.

Hanem Kujon generális vitéz egy katona, még a königgräci híres futásnál se volt jelen, annálfogva a mosóda ügyben sem akar fuvatni retirádát, hanem azt mondja, hogy ha még sokat tréfálnak vele, megteszi azt a bolondot, hogy a mosóda mellé a 67-iki alkotmány dicsőségére, épített még egy köz katonai reterádót is.

* * *

Jó tanács ifják számára.

Tiszteljétek Virgilt, de nem Szilágyi Virgilt.

A ki Deák Ferenc nyomába akar lépni, ne kívánja, hogy ifju maradjon, mert lám az öreg ur is vénségére kapta meg a bölcsességet, nevezetvén ő a jobbak által a haza bölcsének.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi!

Társas életünk oly meddő az eseményekben mint mamelukjaink „krónikája“ a viccekben, de annál gazdagabb ez az arcátlankodásban, a mi felett különben nem csudálkozunk, mert a legyek is ősszel legszemtelenebbek, midőn vesztüket érzik.

Nálunk a napi neveltség tárgya: a hó napszamos krónika, a mely kigunyolni igyekszik — bár elég ügyetlenül — a szabadelvű iparos osztályt azért, hogy Szikra Matyó almási járásbíró uramat még pénzért sem akarta követnek választani. Haragszik azokra is, a kik nem pártolják: a trafikot meg a fogyasztási adót, hogy annál több jusson a muszkavezetők penzionálására.

Hát polgármesterünk szólásmódja miért nem tetszik? Bizonyosan azért, hogy nem darál szajkó módjára, mint az almási járásbíró, midőn azt akarja bebizonyítani Sziroma Joskó aljárásbíró testvére által hogy azért koncorog annyit Szabadkán távol hivatalától, mert ő geniális bíró?! Vajjon mit szól hozzá a „P. Napló“ János szolgája, a ki hihetőleg visszatért a szerkesztőséghez, miután Antunovics Mátyás tudósításai újból részesülnek a „P. N.“ pártfogásában.

Azt is mondja a hó napszamos krónikának III-ik csodaszülöttje, hogy Mocsáry cikkei, melyek az „Ellenőr“-ben megjelentek, nem bírnak „reális alappal.“ Persze! mert ha a baloldal politikája érvényre emelkednék: akkor a deákpárti mamelukok agiója alább szállna.

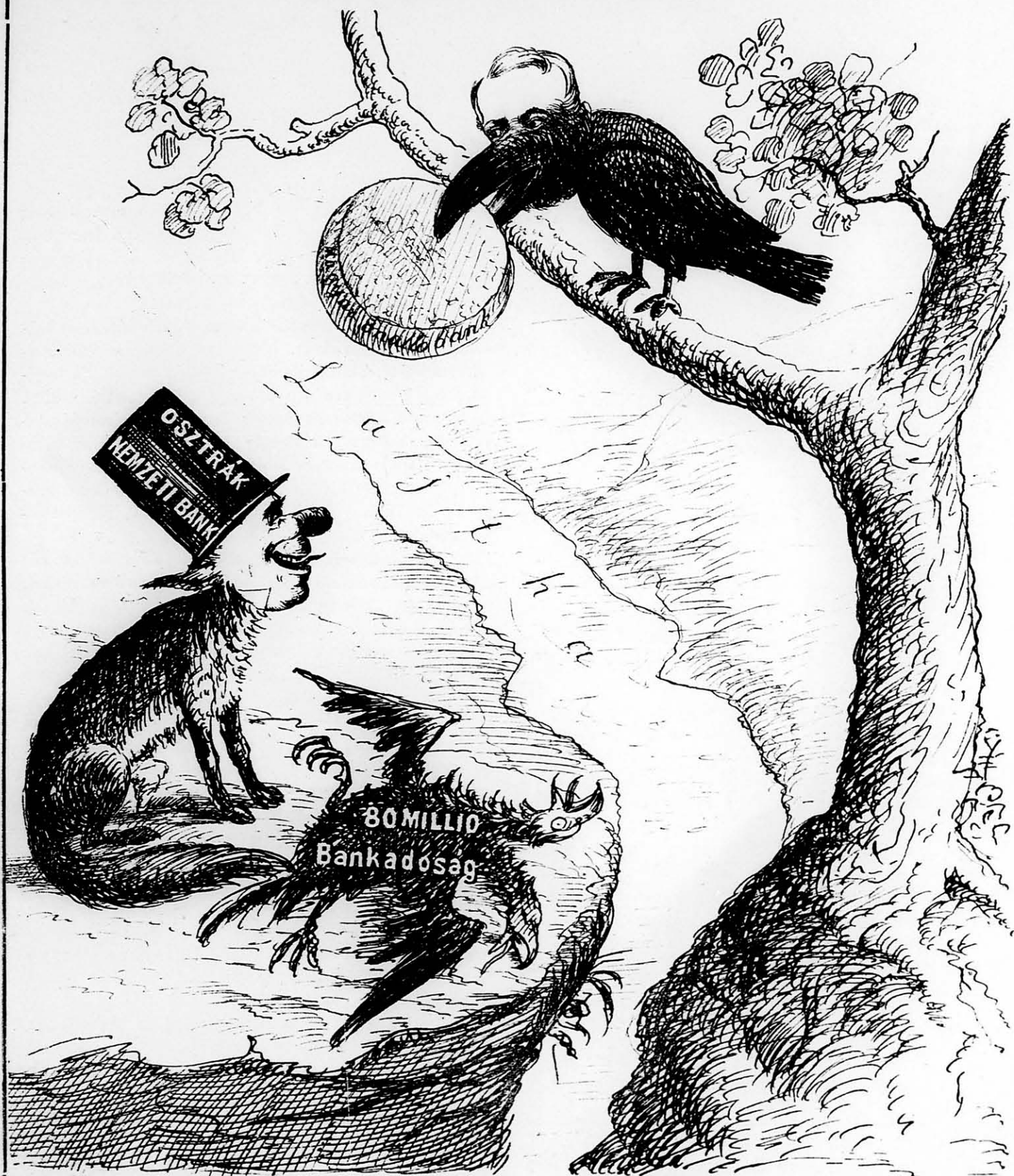
De mégis valamit profitorozott a hó napszamos krónika az ellenzékétől s ez a pap macskájáról felhozott adoma, melyet bizonyosan D—a képviselő beszédéből böngéztett ki, midőn épen a kir. járásbíroságok szervezése tárgyaltatott csakhogy a mamelukok krónikája nagyon ügyetlenül alkalmazta azt városi gazdaszatunkra, mert midőn a pap macskáját megmérték, nem a macskát, hanem a hust nem találták meg ép úgy, mint egykor a szabadkai „kölcsonadó hivatalban“ megtalálták ugyan a kérdéses sommát, de nem a keresett bankót. Erről a dologról talán az Ál-Mucius is beszélhetne valamit? Mit gondol Szikra Matyó uram! — No de akkor ugy hozta magával az erkölcsi alap!

Tudja-e Matyi bácsi! hogy önt a mamelukok krónikája „tollas Matyinak“ *) nevezi; engemet meg országgyűlési képviselőnek, majd Ál-Muciusnak tart, pedig nem vagyok se több se kevesebb, mint városi képviselő és Herr von Miska bácsi belső titkos tanácsosa. Adieu!

K ö r p e l e s z,
representant.

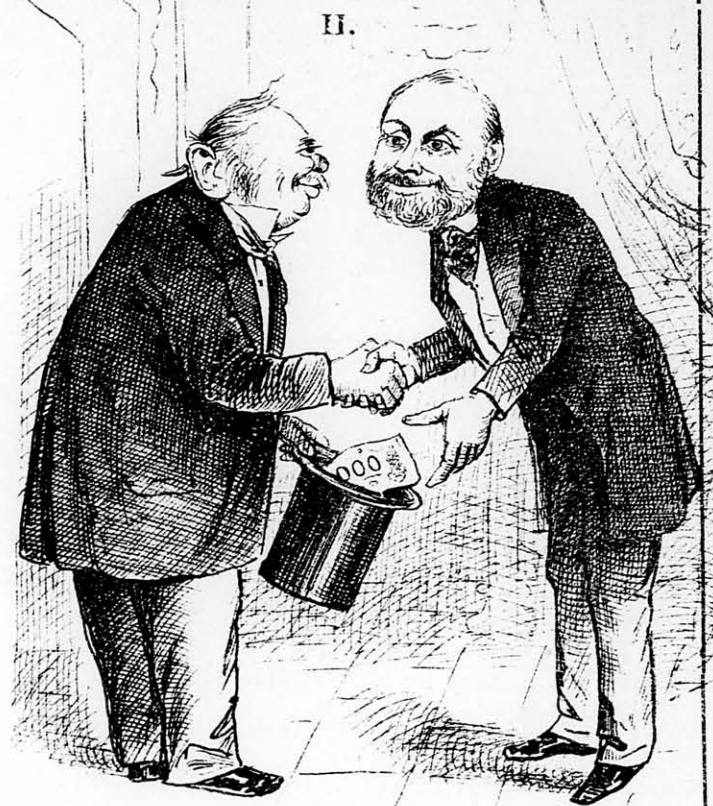
*) Pedig sohasem voltam kir. járásbíró, hogy megtollasodhattam volna.

A bank-kérdéshez.

Róka: Holló pajtás! ha nekem adod azt a sajtot, megosztom veled ezt a drága pecsenyét; no mit szólsz hozzá, áll az alku? *(Az alku eredménye attól függ, meg fog-e a holló szótalni.)*

Egy miniszteriumban.

— Méltóságos ur könyörgöm . .

„Nos? csak hamar végezze,
Iszonyu sok a teendőm.“

— Esedezem alázattal
Ugy tudom üresedésben
Van egy titkári hivatal. —

Nagyot néz ő méltósága
Ni . . ni . . magyar a ruhája —
„Hja bajos, hm! igen bajos,
Nincs most hely vakantziába.“

— Könyörgöm mély tisztelettel
Bizonyítványim kitünők. —
Csak oly állást, hogy élhessek
Én rég szenvedek és türok. —

„Hja! sajnálom, de ezuttal
Segítenem lehetetlen . .
Tessék magán könnyíteni
A hogy lehet olyan szerrel.“

— Hiszen épen azért jöttem.
Tanult ember nem kapálhat —

„Kérem az a nagyságos ur
Önért ott kinn csak nem állhat.“

Szegény ifju fejét hajtja,
Köszön, köny tolu szemébe . .
És most a nagyságos ur lép
Ő méltósága elébe . .

— Kérem . . pardon! ezer pardon!
Talán alkalmatlankodom —?

„Oh épen nem, hozta isten . .
Ime láthatja nagyságod!
Ezek a szegény ördögök . .
Egy percre sem hagynak nyugtot.“

— Hát hogy áll az öcsém ügye?
A fiu oly nyughatatlan . .

„No no csak egy kis türelem,
Öccse meg lesz a napokban.“

— Igaz, köztünk mondva nagy gaz
De hát tetszik tudni, mégis . . . —

„Fiatál tempo . . nem baj az,
Hisz azzal úgy voltam én is.“

— Ha! ha! én is, . . mégis ha! ha!
Csak a csinját kell érteni,
Adjeu! adjö! —

„Adjeu grand monsieur
Öccse titkárrá fog lenni.“

A delegációk értéke.

Azt mondja a Pesti Napló:
 „A közös delegáció
 Vesztetni kezd értékéből.“
 Valahára megértük hát,
 Hogy egy kissé a vak is lát,
 S lemegy a hályog szeméről.
 Rég mondja azt Ludas Matyi —
 Mi most készíti bevallani
 A vén banya Pesti Naplót,
 Hogy az egész delegátus-
 Féle közös apparátus
 Nem ér meg egy ütöt taplót.

Bakonyi levelek.

Matyi te!

Tudod e mit tesz ez a diák szó: Fiat piscis?
 Azt teszi úgy e, hogy fejétől bűdösödik a hal?
 A mi vármegyénknek Veszprém vármegyének pe-
 dig főispánja Fiat . . . báró Fiáth! tehát hidd el nekem
 hogy a mi megyénk tekintetes Veszprém vármegye
 egyike a legjobb vármegyéknek.

Ezt a „legjobb megyét“ pedig úgy kell ám érteni
 szép ecsém, hogy itt a főispántól kezdve le az utolsó
 községi bakterig minden tisztviselő és hivatalnok job b-
 oldali!

Hát ezen legjobb vármegyében történhetett meg
 az, mit most elmondandó vagyok.

Egy Kozma nevű hajmáskői polgár becsületsértés
 miatt megidéztetett a veszprémi járásbíróhoz elé.

A becsületsértés abból állott, hogy a falu ková-
 csát összehuncutolta, gazemberezte, mely címekeket azon-
 ban a kovács duplán vagdalt vissza a polgár fejéhez.

A polgár hiába hivatkozott a tanukra, hogy a
 titulázás kölcsönbe esett, nem használt semmit, brevi
 manu elmarasztaltatott, mert a polgár balpárti, a
 kovács pedig jobbpárti volt.

Apellálja e kend az ítéletet? kérdi a járásbíró-
 sági irnok, ki elég törvénytelenül egymaga vezette a
 törvényes eljárást.

— Igen is apellálom — válaszolt az elmarasztalt.

Apellárod? no majd adok én neked apellálást
 huncut! gazember! de tudom, nem köszönöd meg. Na-
 gyon jól van, csak apelláldd, orditozá az irnoki hor-
 tentum, s elannyira elremíté a szegény Kozmát, hogy
 visszavonta az apellációt, sőt úgy kiforgatta és any-
 nyira elkozmasította szegény Kozmát, hogy a legutóbbi
 képviselőválasztásnál jobbra szavazott.

Ez a kis történetecske azért érdemelt meg egy
 kis tentát és aztán a Matyiban való kidrukkoltatását,
 hogy lássa az olvasó, hogy egy hivatalnok, habár csak
 olyan ici-pici hivatalnok is, mint egy járásbíró-
 sági irnokocská, hogy esik azon bünbe, melyért mást elítél.

Sobri Jóska

Ludas Matvi eredeti okmánytára.

A veszprémi vasutvonal megnyitása alkalmával
 egy Pesten dolgozó szabósegéd ily címzetű levelet kül-
 dött Veszprémbe:

„Madame madame Szabó János
 kedves apámnak.

Ex offo Per vasut
 Veszprémbe.

* * *

Hanem ez se kutya ám:

*A Kórnak vagy Nagy Délia és Julia Mihálynak köszön-
 tése a Magyar Nemzet felett.*

Ez három Vers egy más után
 Küldődik a Magyar Póstán
 Az magyarok nagy Hatalma
 felett lóbog nagy Délia
 Juliának nagy Zászlója!
 Elismerete róma Város
 a mit hózá felíratott mint kórnányos.

Irja meg terencz Józseffnek
 Vége a nagy Zsidó Gzseffnek
 irgalmasság Kegyelmisség
 A mit kísér a Hatalmas kegyetlenség
 S ez Feletük ragyogó fény
 Eben rejlik részükreis egy nagy Remény.

föll említem hogy az törökk
 De az valassa nem örökk
 Hózá köszönt a Szép május
 Vasárnap a Nagy Julius
 Kiüríttem a Póharatt
 Él a magyar nemzett felet egy akaratt.

Ez a versem a negyedik
 Parmaszósra emelkedik
 Hogy a mindenszentek Hava
 Midőn lóbog a nemzetnek
 Nagy Délia Juliának
 Violaszinü zászlója.

Ezernyolczszáz hetvenkető
 etül fogva jegyezők fő
 Hogy ez a magyarok Kóra
 A ki ezt kiterjeszté Nagy Julius
 és ez mindenfelett nagy Tust
 Dicsérjük mindörökké az
 jézus Krisztust.

Nagy Délia és Julia Mihály
 cipész-segéd és költő.

Adomák.

Volt egyszer a vértessaljai traktus főesperestjének, főtisztelendő Maller Ferenc urnak egy arrogáns káplánja, a ki mindig irigy és kárvágyó szemekkel nézte azt, hogy az öreg főpap, az asztalnál rendesen ó-bort iszik; a káplánjának pedig csak új-bort ad.

Egyszer aztán csak nem állhatja tovább a borzas fejü káplán, hanem oda szól az öreg esperes orra alá, hogy így, amugy, ő is inkább meginná ám az ó-bort, mint azt a karcost.

Az öreg ur flegmatikus ember volt, nem jött dülbe e kihívásra, hanem szép csendesen azt mondja az ő dünyögő káplánjának.

— Tudja mit tiszteletes uram? Azt mondja a szent irás is, hogy

„Ó tömlőbe ó bor kell, új tömlőbe új bor kell...“

Tehát papok lévén, ha másnak nem is, de nekünk nolle volle követnünk kell a szent irást.

Később szinte akadt az öreg esperes ur egy hányaveti, arrogáns káplánra, a ki dacára konventiójának, egész daccal követelte, hogy az öreg ur ebéd és vacsoránál neki is bort adjon. A káplán nagyon fiatal volt még, s azt mondja neki egész egykedvűséggel az öreg esperes:

— Édes uram öcsém! Nem szükséges nyáron át a kályhát fűteni.

Kebelvezet

szerezte Kelemen Elek, tes vére nejének Eszternek.

Elérkezénk becses neved estvéjére . .
Melyet szerencsésen személyed elére.
Kérem szent felségét éltedet éltesse,
Veszedelem ellen félrevezetgesse.
Szerencse kerekén lévén, le ne vessen,
De kegyességében szépen részeltessen.
Lelked-tested legyen egész erejében,
Légy kedves szeretett gyermeked szemében.
Keserved ne legyen teljes életedben,
Szent szeretet égjen férjedhez kebledben.
Legyen meg tettetnek becse és érdeme,
Ne menjen el remek képednek kelleme.
És ne setétedjék el két szép kék szemed —
Ékeskedjék kedvelt és rejtett tetemed.

Messze elterjedjen életed mértéke,
Békesség, egészség emelje értékre.
Végét érvén élted, lelked menjen menybe,
Mely helyre szenteknek szent serege megy be.

Rosz omenek.

Az „Ellenőr“-ben Csernátoni válaszolgat Mocsáry Lajosnak.

Mocsáry pedig csóválja a fejét, s találgatja, hogy mi az oka Csernátoni „ur színe változás“-ának.

„Pénzintézeteinkben nincs pénz“,
ez az általános jelszó jelenleg Budapesten.

Bizony fenevilág ez, midőn oda is beüt a szükség, honnan bőséget várni az ember.

Az egyetem szervezésére.

*Össz ültök tanácskoztak,
Ettök ittak vitatkoztak
A tudomány emberei!
Reformokról, oktatásról,
Bölcsészeti fakultásról
. . Mindenről . . mi egyetemi.
És a tanácskozás végén,
Mi sült ki mint dus eredmény?
Az, hogy a tudós enquette
Tagjait a ravasz Trejfort
Tetszése szerint fort und fort
Kötőfékszáron vezette.*

Kiadó szállások.

Ety udvari szópa
utczaji aplakokkal vagyond Kiadandó
Király utca hejben kérdezni
lehet az ára olesó.

Egy urí lakása

Et salon, 6 szoba s zugeherr van elsődikre
Kiadandó.
Wegen Demolirung des Hauses a bekötezés nem
van engedélyeztetik.

Rosz vice

a Borsszem Jankó jövő számából.

Patai Están bátyánkat csakugyan elválasztották Szoboszlón képviselőnek.

E hirre a „két bakok“ fogadása rögtön feljebb rugtatta a bor árát 4 krajcárral itcénként.

A „HAZA” életbiztosító és hitelbank.

Alaptőke 3.000,000 frt. oszt. ért.

Különböző tartalékban összes alapja 1.247,506 frt. 43 kr.

Igazgatóság Pesten.

Elnök: Gróf Forgách Antal, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, m. orsz. képviselő stb.
Gróf Nádasdy Lipót, b. titkos tanácsos, Komárom-megye örökös főispánja stb.
Alelnök: Gróf Szapáry Gyula, m. orsz. képviselő stb.

Igazgatók: Grabovszky György, nagykereskedő, kir. tanácsos, Koppél L. M., nagykereskedő stb. Nádossy György, nagykereskedő stb. Szendrői Frigyes, nagykereskedő stb.

Igazgatóság Bécsben.

Alelnök: Koromlai lovag, Schey Károly, nagybirtokos stb.
Igazgatók: D'Israeli Mosco, az Israeli és Benvenisti

bankház főnöke. Gróf Hardegg Domokos, nagybirtokos stb. Kolischer József, nagybirt. stb.

Vezér-igazgató: Kiss Zsigmond.

A bank az életbiztosítás minden műveleteit a legolcsóbb díjak és legelőnyösebb feltételek mellett közvetíti, és az előforduló haláleseteket, melyek után eddig 631 749 frt 56 kr. kifizettetett, a legpontosabban és leggyorsabban elintézi. Ezen eljárásának köszönhető, hogy közel 21 millió forint érvényben álló biztosításai vannak, melyek után az évi díjbevétel mintegy egy millió forint.

Kimerítő felvilágosítással és programokkal szívesen szolgálnak: a bankigazgatóság Pesten, Deák Ferenc utca 5. sz., Bécsben, Esslinggasse Nr. 18, valamint a bank vidéki fióktelepei.

10.000 kötet a legjobb művekből

Sulyok J.

PEST, dohányutca 2. sz. a.

a Bazarban,

az izr. templom

átellenében.

Sulyok J.

PEST, dohány utca 2. sz. a.

az izr. templom átellenében.

A regényirodalom díszje

Kölcsön-Könyvtár.

Kölcsönöket
bérháza kora és jószágokra
eszközöl az ügyvédi iroda
Pesten, országot 10. szám,
I. emelet.

Tanulóifjaknak ajánlva.

A legfinomabb, legjobb és leg-
tartósabb aczél

„honvédtoll“

Pesten.

a hatvani és gránátosutca ezegetlén
kapható
Györi Pál papirkereskedésében.

Minden létező
állampapírok, elsőbbségi
kötvények, sorsjegyek,
vasut-, bank- és iparrészvényeknek
vétele, eladása, valamint elcserelése.
Szelvények beváltása.

A es. kir. börzeni bizományok
készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett
teljesítettnek.

Mindennemű sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 fttól
felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden húzásnál érvényes

20-ad részvényjegyek

minden további utánfizetés nélkül.

40-ed 1839. es. k. osztr. államsorsjegyre 6 ft.
20-ad 1860. es. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.
20-ad 1874-ki magyar jut. sorsjegyre . 7 ft.
20-ad 1870-ki török vasuti sorsjegyekre
(36 húzásnál érvényesek) . 4 ft.